THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50 Cents a Yaer

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. XXIV No. 2
OCTOBER, 1941

OUR ONLY HOPE

By Rev. EMIL D. GRUEN, A Christian Jew

"But Israel shall be saved in the Lord with an everlasting salvation: ye shall not be ashamed nor confounded world without end." Isaiah 45:17.

Once again the whip of persecution and oppression is lashing the back of our people Israel. Once again the moan of the beaten, the shriek of the anguished, the cry of the despairing is being heard in the world. Once again the Jew is made the scapegoat and we are awakening to the vampiric cry: "Kill the Jew." And as this holocaust of death and destruction rains down upon us, we again turn tear-streaked faces toward the sky and ask, "How long, Oh Lord, how long? Are we always to suffer thus; must this be the destiny of our people? Are we always to be driven from place to place never finding rest for our weary bodies, peace for our troubled souls?"

Bewilderedly groping to find an answer to our cry, to find an escape from this terrifying destiny, we turn to the isms and cults of today, even as the sick in body turn to anodynes, hoping that in and through them we may find release from the burden of our unwelcome heritage. We hope that if we act and worship like our neighbors we may elude the stigma of "Jew", and so avoid the suffering of body, mind and spirit that is the burden of all Jews. The basic urge of all humans is to be like the others are, lest they be considered outcasts. This is the outstanding contributory factor that produces so many of our Jewish people upon the membership of different pseudo-religious bodies.

Rationally reviewing these conditions we perforce admit that ultimately this does not offer us the hoped-for solution. Recent occurrences should convince us that the persecutions are not based upon our social or religious relationships, but upon the fact that our forefathers were Jews, and their blood is in our veins. Hitlerism allows no distinction based upon religious or social affiliations. "Once a Jew, always a Jew." Is there then no hope? Are we always to suffer thus? No, our God, in His infinite mercy, has prepared a way for us. In the prophecy of Isaiah we read of a covenant which God has made with His people Israel, a covenant which, history proves, cannot as yet have been fulfilled in the life of our nation Israel. Looking into the future, inspired by the mind of God, our prophet writes:

"Israel shall be saved with an everlasting Salvation."

Yes, we have had our salvations. We have had our deliverers, yet none proved lasting. We have had our Gideons, our Jephthas, our Samsons. But all these saved Israel only for a time. Even under the glorious reign of David and Solomon, our nation could have peace only for a season. And so it goes; peace, then persecution; rest, then flight; joy, then terror. That is the record which fills the pages of our history. So we cannot say that the words of this prophet of old have been fulfilled. But the prophet here promises a new eternal salvation.

And that salvation shall not be in ourselves, or our neighbors, but in the God whose power has always been manifested towards us. "Israel shall be saved, in the Lord." That is why it is a new covenant, a promise based not upon our relationship to God, but God's relationship to us. Our salvation shall be "**in the Lord.**" Not in the writings of our Rabbis, not in our conforming to the lives of the people around us, not in our losing our Jewish identity. No, in none of these! Our salvation shall be in God! The word of Zechariah tells us how this is to be:

"And I will pour upon the house of David, and upon the inhabitants of Jerusalem, the spirit of grace and of supplications: and they shall look upon me whom they have pierced, and they shall mourn for him, as one mourneth for his only son." Zechariah 12:10.

and again:

"In that day there shall be a fountain opened to the house of David and to the inhabitants of Jerusalem for sin and uncleaness."
Zechariah 13:1.

This is to be the manner of our salvation. When we, as a people, shall come to recognize the Messiah, whom we have pierced, as our salvation, then it will be an everlasting one. When we shall come to recognize that the "we" of Isaiah 53 refers to us, a sinful disobedient people, and that the "he" refers to our Messiah Jesus, who bore upon Himself our sins and transgressions, whose blood was shed for the cleansing of our sins, then, and then only, shall we be a nation unashamed;—a nation whose glory shall astound the world. That is our only hope yet to be realized.

WHAT CAN WE DO NOW?

Until this realization, is there no help for us? Must we continue to suffer until the time of God's fulfilling of His covenant is at hand? No! Individually we can receive that salvation now. You and I can come to God and claim of Him that He bring to pass the promise of the covenant in our lives. How? By coming to God through the shed blood of our Messiah, by recognizing that the "Chastisement of our peace was upon him, and by his stripes we are healed." Isaiah 53:5. God will then keep this promise and give unt[o] us a salvation that shall be everlasting, new life and strength that will confou[nd] our enemies. If the whole Jewish nat[ion] would turn to God in this way right n[ow] then God would deliver all Israel [im]mediately from its night of suffering a[nd] despair.

Dear reader, go search your scriptur[es] read the portions we have quoted above. See for yourself where your hope lies. If you will do it with a sincere seeking after the truth, then you will find God's plan of salvation open for you. Then you will find the only hope for you. Then you wi[ll] be able to say with the Psalmist Dav[id] "I have trusted in thy mercy; my he[art] shall rejoice in thy salvation" (... 15:5).

OUR LETTER FROM JERUSALEM

Perhaps our readers do not know ... The Shepherd of Israel has a repre[senta]tive in Jerusalem. He is a Gentile ... tian by the name of Sigurd Biorness ... when he was born again through the bl[ood] of the Lord Jesus Christ, with that ... birth there came also a divine love ... our people, Israel. Indeed this is the ... mark of any Gentile or Jew who has b[een] born again through faith in the Lord [Je]sus Christ, that God takes out of his h[eart] every bit of hate for anybody in the w[orld,] Jew or Gentile, black or white, Gre[ek or] barbarian.

Well, this Gentile Christian wh[o] ... the Jew spends all of his time in ... about among our Jewish families in ... tine, and gives to them every bit of ... and comfort that he can, especially by ... ing them about salvation and joy ... possible through the Messiah whom ... forefathers rejected so foolishly ... two thousand years ago. And ma... these Jewish families, driven to d... by what is going on over there now, ... happy to have this Gentile Christian c[ome] into their homes and they thank Go[d for] his ministry of love and friendship. ... a letter which has just come to us ... Mr. Biorness, we take the following lines:

> The war has now come near to our d... fighting in Iraq and Greece. Only an ... casional alert (Air Raid warning). Jew... anxious. Consequences are that the young ... are enlisting in greater measures. Vaad ... meeting yesterday stressed the need ... accelerating recruiting Jews into Britis[h A]rmy for defense of Palestine. Yes, we exp... that force is the weapon of the modern civi[liza]tion. God is not counted much. I have been ...er-

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N... Entered as Second Class Matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at s... rate of postage provided for in section 1103, Act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937.

ing what would happen if the Jews now all of them would accept Christ and call upon Him for help. But that may seem impossible to them.

Just think what it is which is the heart-burden of this Gentile Christian who loves the Jews—"if only the Jews now would accept Christ and call upon Him for help!" Some day this is exactly what our Jewish people will do, indeed they will have to do it because when Israel will come face to face with the most desperate hour of all her history, she will abandon [illegible] pride and her trusting to her own [illegible]ength, and she will realize that in no [illegible]man flesh can there be any hope for [illegible]liverance. When that hour comes, our [illegible]tion will fall upon the ground with [illegible]eaking hearts and plead with God to [illegible]ow them mercy.

And if this is so, then may we ask you the question which has been made so famous through advertising slogans — "Eventually, why not now?" Think it [illegible]ver.

[illegible]HY DO THE OLD MEN WEEP?

By Rev. SOLOMON BIRNBAUM

This was a question a little boy asked one day of his father as they wearily [illegible]rudged home together from the syna[illegible]gue after the Yom Kippur service. The[illegible] had fasted for many hours during that [illegible] Kippur day and had spent most of [illegible] hours in the dim and heavily charg[illegible]mosphere of the crowded synagogue [illegible]m. His father, the night before, had [illegible]ed him with an earnestness that made [illegible] heart tremble that he must fast on [illegible]n Kippur as long as possible and stand [illegible]de him and recite the prayers from [illegible]Machzor as long as his strength would [illegible]w. This the boy faithfully obeyed; but [illegible]e he thus stood by his father's side [illegible]aw the old men around him weeping [illegible]hamed, and his father's hand often [illegible]ver his own face as if to wipe away [illegible]dden tear. This scene filled him with [illegible]eless terror, and the question grew [illegible]e and more overpowering in his soul, [illegible] on his way home alone with his [illegible]her he burst out, "Why do the old [illegible] weep?" His father's drooping figure [illegible]of a sudden became still more bent as [illegible]adly replied, "Because of our sins, my [illegible]d"

[illegible]But Father," the child cried, "is [illegible] so terrible that He does not forgive?" [illegible]Hush my son" the father reproved, [illegible] must not speak like this of the [illegible]sed One. Because of our sins we are [illegible]ering in golus (exile), because of our [illegible] the voice of our Holy Prophets is [illegible]ed, and there is no one to assure us [illegible] God has forgiven us."

[illegible]e little boy grew up. The fortunes of [illegible]ad driven him from his father's side, [illegible]hrown him into a world of men and [illegible] utterly different from those among [illegible]e spent his early childhood. He had [illegible] to man's estate. And yet in spite [illegible] outward changes of the years and [illegible]stances, the memory of that walk [illegible]y his father's side at the close of [illegible]m Kippur Day has never left him; [illegible]cret of his heart he was wondering all the time whether some day the answer would come which would quiet that growing ache of guilt and sin that was oppressing him continually.

HE FOUND THE FOUNTAIN

One day, in the crowded city of New York, he passed by a place from which the sound of singing was heard. Out of curiosity but still more because of his secret hope that there he might find that unexplainable thing he was seeking, he went in. He found that it was a meeting place with the usual benches and pulpit, etc., and a group of people who, books in hand, were singing to the accompaniment of a little organ.

Someone pushed a book into his hand and pointed to the words they were singing—words, which all of a sudden, seemed to stand out as if emblazoned in letters of gold. They read as follows:

> There is a fountain filled with blood
> Drawn from Immanuel's veins,
> And sinners plunged beneath that flood
> Lose all their guilty stains.

Is there such a thing? he wondered. Can man actually know that his sins are forgiven? The people around him sang these words with the joyousness and assurance of an actual and glorious fact!

As he was wondering and questioning about this matter the leader of that meeting announced that he was going to read from the Bible. "The Christian Bible, I suppose," the Jewish stranger said to himself—but the leader explained that he was going to read from the Old Testament —The Tanach, the Jewish Bible.

"Do you wonder," he asked, "why we can sing such a song with assurance and joy? It is because we believe God; it is because we believe His Holy Word. Listen to these words which God said through His prophet Isaiah:-

> He was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities—All we like sheep have gone astray, we have turned every one to his own way, and the Lord has laid on him the iniquity of us all.

"The 'He' in these words is none other than the Servant of Jehovah, the Messiah of Israel, who died as a Korban (sacri fice) for our sins. God says that He put our sins upon the Messiah. If we believe God then we can go free, free from guilt and sin at this very moment, and shout Hallelujah.

"How foolish then is it for us to go around groaning under the load of sin, since we have His sure word for it that He has provided a way for removing it from our shoulders and placing it upon our Messiah. Let us take God at His word; He is faithful and true and almighty. God did not leave us in doubt—our doubts come because we do not believe what He said, or are ignorant of His word."

At that moment something happened in the soul of that Jewish stranger. It became all of a sudden so clear and simple. God has done it all—the only thing for him to do was to take God at His word, to accept His gift of forgiveness in faith and thank Him for it. He left the meeting house a new man, praising the God of his Fathers.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Original work established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton Street
Brooklyn, N. Y.

WHERE YOU MAY OBTAIN THE SHEPHERD OF ISRAEL

— MISSION STATIONS —

UNITED STATES. New York: Headquarters Building, 27 Throop Ave., Brooklyn. **Philadelphia, Pa.,** 717 Walnut Street, Harry J. Burgen. **Buffalo, N. Y.:** Hinson Memorial Chapel, 206 N. Park Avenue, Rev. A. B. Machlin. **Pittsburgh, Pa.:** 5843 Forbes Street, Rev. John Solomon. **Washington, D. C.:** 611 Quintana Pl. N. W. Rev. Sanford C. Mills. **Des Moines, Ia.:** 1058-37th Street, Rev. Emil D. Gruen. **Seattle, Wash.:** 5105 Arcade Building, Rev. Walter Atkinson. **Denver, Col.:** 2136 Franklin Street, Rev. Herbert H. Amster.
ABROAD: Jerusalem, Palestine: Rev. Sigurd Biorness. Gospel Gate Room, Russian Compound. **Paris, France:** Rev. Andre Frankel, 123 Avenue de Maine. **Brussels, Belgium:** Pastor Otto Samuel, 7 Rue de Moniteur. **Vienna, Germany:** Mr. Emanuel Lichstenstein, 16 Seegasse. **Sydney, Australia:** Rev. Geo. E. Ardill, 145 Commonwealth Street.

COME TO OUR MEETINGS

If you are perplexed, and need guidance; if you are in sorrow, and seek comfort; if you are lonelly, and crave friendship; if your soul aspires to something higher than a mere existence; come to our meetings!

Friday night - 8 o'clock

Sunday night - 8 o'clock

Music that will stir your soul; a message from the Word of God that will set you upon the Rock that cannot be shaken; friends that will point you to a life worth-while. Come! Bring your family!

OTHER MEETINGS

MON. 3:30 P.M. — Girls 12-14 years.
7:30 P.M. — Business Girls 15-20 years.
TUES. 3:30 P.M. — Boys 6-9 years.
7:30 P.M. — Young People 17 years and up.
WED. 1:45 P.M. — Mothers and Kinder-garten.
3:30 P.M. — Boys 10-11 years.
THUR. 3:30 P.M. — Girls 7-11 years.
7.30 P.M. — Inter. Young People 13-16 years.
8:00 P.M. — Refugee Meeting in German.
FRI. 3:30 P.M. — Boys 12-16 years.
6:30 P.M. — Boys-Sr. High School

וואָלט זיך צו גאָט ווענדען אויף דעם אופן וואָלט ער גלייך דערלייזט כל ישראל פון די פינסטערע נאַכט און פון **יאוש.**

ליעבער לעזער. "דרשו בכתובים", "פאָרשט אין די שריפט", לעזט די ציטאַטען וואָס מיר האָבען אייך דאָ געבראַכט און געפינט אַליין זוכענדיג וואו אונזער האָפנונג ליגט. ווען איהר וועט דאָס טהון מיט אויפריכטיגקייט זוכענדיג צו געפינען דעם אמת, דאַמאָלס וועט דער ליבער נאָמען מגלה זיין צו אייך זיין פּלאַן פון ישועה, איהר וועט קאָנען אָגען מיט דוד המלך אין תהלים י"ג, 6: "ואני חסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה לד' כי מל עלי".

אונזער בריעף פון ירושלים

יר ווייסען נישט אויב עס איז אייך בעקאַנט אַז דער "רעה ישראל" האָט אַ רעפּרעזענטאַנט אין ירושלים. ער איז אַ גוי'שער משיחי און הייסט זיגורד ביארנעס. ווען ער האָט דערלעבט אַ ווידערגעבורט דורך ישוע המשיח איז צו איהם אויך געקומען אַ געטליכע ליעבע פאַר אונזער אָלק ישראל. יאָ, עס איז אַ פאַקט און איז אַ טצייכען פון יעדען איד און גוי וואָס איז אויפס נייע געבוירען געוואָרען דורך דעם גלויבען אין האַרר ישוע המשיח, אַז גאָט נעמט אַרויס פון זיין האַרץ יעדעס שטיקעל שנאה צו אַלע מענשען, סיי עס איז אַ איד סיי אַ גוי, סיי אַ ווייסער סיי אַ שוואַרצער, סיי אַן אייגענער סיי אַ פרעמדער.

אָט דער גוי'שער משיחי וואָס ליעבט די אידען אַרברענגט זיין גאַנצע צייט אַרומגעהענדיג צווישען ידישע משפחות אין ארץ ישראל און פּראָבירט י צו טרייסטען און זיי צו געבען נייעם כח און אָפנונג, גאַנץ בעזאָנדערס טהוט ער עס דערמיט אָס ער דערצעהלט זיי וועגען דער ישועה און גאולה ס מיר קענען האָבען דורך אונזער הייליגען משיח עלכען אונזערע אבות האָבען פאַרוואָרפען אויף נאַרישען אופן שוין באַלד 2000 יאָהר. אַסאַך דיעזע אידישע פאַמיליעס וואָס לעבען אין ערצווייפלונג צוליעב די געשעהענישען אין זייער אַנד און אויך אין אַנדערע לענדער זענען באמת יקליך וואָס דער דאָזיגער ליעבליכער מענש באַ־כט זייערע היימען און זיי דאַנקען גאָט פאַר זיין יינדשאַפט און ליעבע. מיר ציטירען אַפּאָר צייל ען אַ בריעף וואָס מיר האָבען נור וואָס בעקומען מר. ביארנעס:

"די מלחמה איז יעצט געקומען צו אונזערע ועלען. מ'שלאָגט זיך איבער די גרעניץ אין איראַק, צייט צו צייט האָבען מיר איין אַלאַרם צוליעב פיינדליכע עראָפּלאַנען, אידען זענען באַזאָרגט. ך יונגע לייט שטעלען זיך פרייוויליג צו אין די מעע. דער וועד לאומי האָט נעכטען אָבגעהאַלטען פערזאַמלונג און מ'האָט שטאַרק אונטערגע־אָכען די נויטווענדיגקייט אַז גרעסערע מאַסען אידען זאָלען אַריין אין די בריטישע אַרמעע צו פערטיידיגען ארץ ישראל.

מיר וויסען גאַנץ גוט אַז פיזישער כח איז דער וואָפען פון די מאָדערנע ציוויליזאַציע. מיט גאָט רעכענט מען זיך נישט אַסאַך. איך האָב אין דער לעצטער צייט אַסאַך נאָכגעדענקט פון דעם, וואָס וואָלט געשעהן ווען אַלע אידען זאָלען יעצט אָננעמען דעם משיח און איהם רופען צו זייער הילף, עס שיינט אָבער צו זיין איין אונמעגליכע זאַך ביים יעצטיגען מאָמענט.

דענקט נור פון דעם, מיט וואָס דער גוי'שער משיחי וואָס ליעבט די אידען איז באַזאָרגט "ווען די אידען וואָלטען נור אָנגענומען דעם משיח און איהם גערופען צו הילף". איינמאָל וועט דאָס אידישע פאָלק טאַקע דאָס טהון, יאָ זיי וועלען דאָס מוזען טהון, ווייל ווען ישראל וועט שטעהן פנים אל פנים פאַר די שרעקליכע שטונדע אין זיין געשיכטע, דאַן וועט ער אַוועקוואַרפען זיין שטאָלץ און דעם בטחון אין אייגענעם כח און ער וועט זיך אָפּגעבען דין וחשבון אַז מיר קענען זיך נישט פאַרלאָזען אויף אונזער גאולה אויף קיין שום בשר ודם, ווען יענע שעה וועט קומען וועט אונזער פאָלק פאַלען צו דער ערד מיט צובראָכענע הערצער און וועט בעטען גאָט אַז ער זאָל אויף זיי רחמנות האָבען.

פאַרוואָס וויינען די אַלטע אידען ?

פון מר. ס. בירנבוים

דאָס איז געווען די פראַגע וואָס אַ אינגעלע האָט 'געפרעגט זיין פאָטער ווען זיי זענען אַהיים געגאַנגען מיהד פון דער שוהל נאָכ'ן יום כפור דאַבענען. דאָס אינגעלע האָט געפאַסט פיעלע שטונדען און פערבראַכט די מיינסטע צייט ביי זיין פאָטער זאָגענדיג דאָס מחזור. ווי ער איז אַזוי געשטאַנען האָט ער באַמערקט אַז פיעלע אַלטע אידען וויינען ביים מחזור זאָגען. דאָס האָט איהם זעהר דערשראָקען און אויפ'ן וועג געפרעגט די פראַגע, פאַרוואָס האָבען די אַלטע אידען אַזוי געוויינט ?

דער פאָטער האָט איהם טרויריג געענטפערט: ווייל מיר האָבען געזינדיגט, מיין קינד.

אָבער פאָטער, האָט דאָס קינד איהם געפרעגט, איז גאָט אַזוי שרעקליך אַז ער וויל אונז נישט מוחל זיין ?

שאַ, מיין קינד, אַזוי טאָר מען נישט רעדען געגען גאָט ב"ה, מיר זענען אין גלות וועגען אונזערע זינד און וועגען אונזערע זינד איז די שטימע פון אונזערע נביאים פאַרשטילט געוואָרען און קיינער פאַרזיכערט אונז נישט אַז גאָט פאַרגיבט אונזערע **זינד.**

דיעזער קליינער אינגעל איז מיט דער צייט אויפגעוואַקסען, דער שיקזאַל פון זיין לעבען האָט איהם אַוועקגעריסען פון זיין פאָטער און האָט איהם פאַרוואָרפען אין אַ נייע וועלט. ער איז שוין געווען אַ מאַן. דאָך טראָץ די ענדערונג פון די יאָהרען און די אומשטענדען האָט די ערפאַהרונג פון יענעם יום כפור און זיין קינדערישע פראַגע צו זיין פאָטער אַהיימגעהענדיג פון די שוהל, תמיד ביי זיך געטראָגען אין אַ ווינקעלע פון זיין הערץ און זיך תמיד געפרעגט אויב אַמאָל וועט נאָך קומען די ריכטיגע אַנטוואָרט און די שמערצליכע פראַגע וועט אַמאָל אויפהערען.

ויהי היום, אין דער וועלט-שטאָדט ניו יאָרק איז ער איינמאָל פאַרביי געגאַנגען אַ פּלאַץ וואו ער האָט געהערט זינגען. נייגעריג איז ער דאָרט אַריינגעגאַנגען און האָט געפונען אַז דאָרט איז געווען אַ פערזאַמלונגספּלאַץ און אַ גרופּע מענשען האָבען דאָרט געזונגען. מ'האָט איהם דאָרט אויך געגעבען אַ ביכעל און געציינט וואו מ'האַלט, מ'האָט דאַמאָלס געהאַלטען ביי די ווערטער:

"ס'איז דאָ אַ קוואַל זאָגט גאָט'ס וואָרט
אין דוד'ס הויז בעריייט
ישוע איז דער ברונען דאָרט
וואָס וואַשט אונרייניגקייט"...

קאָן דאָס מעגליך זיין, האָט ער זיך געפרעגט, אַז דיעזע מענשען ווייסען אַז זייערע זינד זענען זיי פאַרגעבען ?

אַזוי וואונדערענדיג דריבער האָט דער פיהרער פון די פערזאַמלונג אַנאָנסירט אַז ער געהט לייענען אַ טעקסט פון תנ"ך, ישעיה קאַפּיטעל נ"ג:

"באמת, ער האָט געטראָגען אונזער קראַנקהייט און ער האָט געליטען אונזער שמערץ, אָבער מיר האָבען איהם געהאַלטען פאַר איינעם וואָס איז געפּלאָגט פון גאָט און געפּייניגט. אָבער ער איז קראַנק געוואָרען פאַר אונזערע זינד, ער איז צו־שטויסען געוואָרען פאַר אונזערע אונגערעכטיגקייט, די שטראָף פאַר אונזער פריעדען איז געווען אויף איהם און דורך זיינע וואונדען זענען מיר געהיילט געוואָרען".

דער "ער" איז קיין אַנדערער ווי דער משיח וועלכער איז געשטאָרבען אַלס אַ קרבן פאַר אונזערע זינד. ווען מיר גלויבען וואָס גאָט זאָגט אונז דורך דעם נביא, געהען מיר באַלד פריי, פריי פון זינד און פון שולד. **און יעדער וואָס גלויבט** אַזוי קאָן זינגען אַזאַ ליעד און שרייען בקול רם "הללויה".

ווי נאַריש איז עס אָבער אַרומצוגעהן אונטער די לאַסט פון זינד ווען מיר האָבען אַ פאַרזיכערונג אַז גאָט האָט פאַר אונז פאַרבערייט אַ וועג אַוועק־צונעמען אונזערע זינד און זיי אַרויפלעגען אויפ'ן הייליגען משיח.

אין דעם מאָמענט איז עפּעס פאָרגעקומען אין דעם איד'ס האַרץ וואָס האָט דאָס צוגעהערט. עס איז איהם אויף איינמאָל געוואָרען קלאָר אַז גאָט האָט דאָס שוין אַלעס געטהון און איהם שוין בעפרייט פון זיינע זינד ווייל ער האָט זיי שוין אַרויפגעלעגט אויפ'ן משיח, און דער איד האָט איצט געטהון וואָס ער האָט בעדאַרפט טהון, נעמליך אָנגענומען דאָס קרבן המשיח און אין איהם גע־גלויבט. ער איז אַוועק געגאַנגען פון יענע פער־זאַמלונג אַ נייער מענש לויבענדיג גאָט דערפאַר.

אַ סענזאַציאָנעלער באַרגעין!

אַ 2 דאָלאַר בוך פאַר 25 סענט.

אַ נייע זאַך אין אַמעריקאַ! די אַמעריקאַ־נער איבערזעצונג פון ברית חדשה אין אידיש. מיר זיינען די פּובלישערס און דר. חיים איינשפּרוך, אַ גרויסער למדן אין העברעאיש און אין אידיש איז דער איבערזעצער. דער דרוק איז וואונדער־באַר שעהן. איבער אַ מיליאָן ספּעציאַל לעטערס האָט מען געברויכט. דאָס בוך ענטהאַלט 596 זייטען. 17 טאָן פּאַפּיר איז פאַרברויכט געוואָרען פאַר דער ער־שטער אויסגאַבע. אַ יקר המציאות פאַר אייער ביבליאָטעק. איהר מוזט עס לעזען. וויפיעל עס קאָסט? ניין, נישט 2 דאָלאַר, בלויז 25 סענט, ווייסט איהר פון אַ גרעסערען באַרגעין?

THE SHEPHERD OF ISRAEL
27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

אנכי הוא הרעה הטוב
יוחנן י׳-11

רֹעֵה יִשְׂרָאֵל

והקמתי עליהם רעה אחד
יחזקאל ל״ד, 23

א מאנאטליך בלאט צו ערקלערהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח

Subscription Price
50 Cents a Yaer

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. XXIV No. 2
OCTOBER, 1941

אונזערע איינציגע האָפנונג

פון רעוו. עמיל ד׳ גרוען. א משיח׳ישער איד.

ישראל נושע בד׳ תשועת עולמים לא תבשי ולא תכלמי עד עולמי עד״. ד״ה, ישראל וועט געהאָלפען ווערען דורכ׳ן האַרר מיט אַן אייביגע רעטונג, איהר וועט נישט פאַרשעהמט ווערען און נישט פאַררויטעלט ווערען פאַר אימער און עוויג״.

ווידער אמאָל שמייסט די פייטש פון פאַרפאָלגונג און באַדריקונג די פּלייצעס פון אידישען פאָלק. ווידער אמאָל הערט זיך דאָס קרעכצען פון די גע־שלאָגענע און דאָס יאָמערן פון די פאַרפאָלגטע. זייער געשריי געהט פון איין עק וועלט צו דער אנדערער. ווידער אמאָל איז דער איד דער ״שה לעזאזל״ און דער בעסטיאַלער געשריי ״הרג׳עט די אידען״ לאָזט זיך הערען איבעראַל און מיר געשלאָגענע און פאַרצווייפעלטע ווענדען אונזערע פערוויינטע פּנים׳ער צום הימעל און מיר פרעגען ״עד מתי ד׳, עד מתי״, ווי לאַנג וועלען מיר אַזוי ליידען ? מוז דאָס זיין דער שיקזאַל פון אונזער פאָלק ! וועט מען אונז אַלע מאָל יאָגען און פּלאָגען פון אָרט צו אָרט אָהן אַ מקום מקלט פאַר אונזערע געפּלאָגטע גופים און באַדריקטע נשמות, אין פער־צווייפלונג ווענדען מיר זיך צו די פאַרשידענע איזמ׳ס און קולטען פון אונזער צייט פּונקט אַזוי ווי דער קראַנקער נעמט אַן ״אַנאַסטעטיק״ האָפענדיג אַז אין זיי וועלען מיר געפינען אַ ערלייכטערונג פון אונזער לאַסט. מיר מיינען אַז אויב מיר וועלען נאָכטהון אונזערע שכנים און נאָכמאַכען זיי אין אַלע זאַכען, וועלען מיר פערלירען דעם שטעמפּעל פון ״איד״ און מיר וועלען פערמיידען די ליידען פון קערפּער און פון דעם גייסט און אָפּשאָקלען פון זיך דעם יאָך וואָס יעדער איד טראָגט.

עס איז פאַראַן אַ נאַטירליכער דראַנג אין יעדען מענשליכען באַשעפניש צו פערלאַנגען צו זיין פּונקט אַזוי ווי אַלע אַנדערע זענען, כדי נישט אַרויסגע־וואָרפען צו ווערען מחוץ למחנה, און דאָס איז איינע פון די הויפּט סיבות פון דעם וואָס אַזוי פיעל אידישע קינדער ווערען מיטגלידער פון פערשיעדענע מכלומר׳שטע רעליגיעזע קערפּערשאַפטען. דידאָזיגע ערשיינונג אָבער פיהרט נישט צו די פערהאָפטע לייזונג. די פאַרפאָלגונגען נעגען אונז צייגען אַז מיר ווערען פאַרפאָלגט נישט צוליעב געזעלשאַפט־ליכע אָדער רעליגיעזע סיבות נור פשוט דערפאַר וואָס אונזערע אבות זענען געווען אידען און וואָס זייער בלוט רינט אין אונזערע אָדערן. היטלער מאַכט קיין אונטערשיעד צו וואַסאַרא גלויבען אָדער געזעלשאַפטליכע גרופּע אַ איד געהערט. ״אַ איד פערבלייבט אַ איד אַלעמאָל״, איז זייער מאָטאָ. גיבט עס אַלזאָ קיין שום האָפנונג ? מוזען מיר תמיד ליידען ? ניין ! אונזער גאָט אין זיין גרויסען חסד האָט פאַר אונז פאָרבערייט אַ גאולה, ווי עס הייסט ״ישראל נושע בד׳ תשועת עולמים״, ישראל וועט דערלעזט ווערען פון גאָט מיט זיין עוויגע ערלעזונג.

יאָ מיר האָבען געהאַט אונזערע דערלייזונגען און מיר האָבען געהאַט אונזערע דערלייזערס, אָבער זיי האָבען נישט אייביג געדויערט. מיר האָבען געהאַט אונזערע גדעון׳ס אונזערע יפתח׳ס און אונזערע שמשון׳ס, אָבער זיי האָבען געראַטעוועט ישראל נור אויף אַ קורצער צייט. אפילו אין די הערליכע צייט פון דוד און שלמה האָט אונזער פאָלק געהאַט פריעדען נור אויף אַ קורצער צייט. און דאָס רעדל דרעהט זיך כסדר אַזוי ״פריעדען—פאַרפאָלגונג״, ״מנוחה – ויברח״, ״שמחה – עת צרה״, אַזוי איבער־חזרט עס זיך כסדר אויף די בלעטער פון אונזער געשיכטע, און אַזוי זעהען מיר אַז די ווערטער פון אַלטען נביא זענען עד היום נאָך נישט מקוים געוואָרען. אַלע אונזערע ישועות זענען גֶעווען צייטווייליג. אָבער דער נביא האָט אונז צוגעזאָגט אַן ע ו ו י ג ע דערלייזונג. דיעזע דערלייזונג וועט נישט זיין אָפּהענגיג פון אונז, נור פון גאָט׳ס כח און פון זיין רחמים. דאָס איז אַ צוזאָג וואָס איז נישט באַזירט אויף אונזער שטעלונג צו גאָט נייערט אויף גאָט׳ס שטעלונג צו אונז. ״ישראל נושע בד׳ ״, ישראל וועט געהאָלפען ווערען אין גאָט. נישט דורך די כתבי חז״ל, נישט דורך אַסימילירען זיך צו די פעלקער אַרום אונז, נישט דורך פערלירען אונזער אידישען באַוואוסטזיין, ניין ! נישט דורך קיינע פון דידאָזיגע זאַכען קאָנען מיר דערלייזט ווערען, נור דורך גאָט אַליין.

זכריה הנביא דערצעהלט אונז ווי אַזוי דאָס וועט געשעהן, דאָרט לעזען מיר : ״ושפכתי על בית דוד ועל יושבי ירושלים רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור״, ד״ה, איך וועל אויסגיסען איבער דעם הויז פון דוד און איבער די איינוואוינער פון ירושלים דעם גייסט פון גנאָדע און פון געבעט און זיי וועלען אַרויפבליקען צו מיר וועמען זיי האָבען צושטאָכען און זיי וועלען איבער איהם קלאָגען ווי מ׳קלאָגט איבער איין איינציג קינד און וועלען איבער איהם טרויערן ווי מ׳טרויערט איבער איין ערשט־געבוירען קינד״. און אין ווייטערדיגען קאַפּיטעל הייסט עס, ״ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד וליושבי ירושלים לחטאת ולנדה״, ד״ה, אין יענעם טאָג וועט אַ קוואַל אָפען זיין צום הויז פון דוד און צו די איינוואוינער פון ירושלים צ זינד און צו אונריינקייט. יאָ, אויף דעם אופן ווי קומען אונזער גאולה, ווען מיר וועלען אַלס אַ פּ אנערקענען אונזער משיח וועמען מיר האָבען שטאָכען, אַלס אונזער גואל. דאַמאָלס וועלען האָבען אַ תשועת עולמים. מיר מוזען ערשט ערקענען אַז דער לשון רבים אין ישעיה נ״ג, ״מיר״ געהט אויף אונז זינדיג און עקשנות׳ד פאָלק, און דער ״ער״ געהט אויף ישוע המשיח נעמליך, ״ער״ האָט געטראָגען אונזערע זינד, ״ע האָט פערגאָסען זיין בלוט פאַר אונז. דאַמאָלס נור דאַמאָלס וועלען מיר אַלס אַ פאָלק דערלי ווערען מיט אַ תשועת עולמים.

וואָס קענען מיר טהון יעצט ?

גיבט עס פאַר אונז אידישע יחידים קיין הי נישט? מוזען מיר וואַרטען ביז גאָט וועט ערבאַרמען איבער׳ן גאַנצען פאָלק ? ניין ! קאָנען דערלעבען גאָט׳ס ישועה פערזעהנליך גלייך. וויאַזוי ? ווען מיר וועלען זיך אומקער צו גאָט דורך ישוע המשיח און מיר וועלען אָ קענען דעם וואָס ישעיה הנביא זאָגט אין קאַפּי נ״ג : ״מוסר שלמנו עליו ובחבורתו נרפא אונזער שטראָף איז געלעגען אויף איהם. דאַמאָלס וועט גאָט האַלטען זיין הבטחה און געבען אַ תשועת עולמים. מיר וועלען האָבען אַ ניי לעבען און אַ נייעם כח וואָס וועט צושאַנד מאַכען אונזערע שונאים. ווען דאָס גאַנצע אידישע פאָלק

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.
Entered as Second Class Matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, Act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937.